

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **eZmluva.sk, s.r.o.**, so sídlom Dvory 1933/20, Púchov, IČO: 47 537 817, *právne zastúpený: Advokát Ivor, s.r.o., so sídlom Mojmírova 1161/1, Púchov* proti žalovanej: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, so sídlom Bratislava, Prievozská 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. SK/0777/99/2014 zo dňa 8. júna 2015, konajúc o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/47/2015-32 zo dňa 24. novembra 2015 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/47/2015-32 zo dňa 24. novembra 2015 v časti výroku o náhrade trov konanie, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Trenčíne č.k. 11S/47/2015-32 zo dňa 24. novembra 2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 11S/47/2015-51 zo dňa 12. januára 2016 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

1.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovanej č. SK/0777/99/2014 zo dňa 08.06.2015. Predmetným rozhodnutím žalovaná zmenila prvostupňové rozhodnutie č. R/0220/03/2014 zo dňa 15.10.2014 tak, že z časti „pri prešetrení

spotrebiteľského podania č. 508“ vypustila slovo „spotrebiteľského“. Ostatná časť výroku, vrátane uloženej sankcie ostala bez zmeny. Prvostupňovým rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj č. R/0220/03/2014 zo dňa 15.10.2014 bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 300,- €, a to pre porušenie zákazu šíriť reklamu elektronickou poštou bez predchádzajúceho súhlasu jej užívateľa.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že znenie výrokovej časti napadnutého rozhodnutia žalovaného spôsobuje zmatečnosť a je v rozpore s konštantnou judikatúrou súdov v správnom súdnictve. Vykonaná zmena prvostupňového rozhodnutia je podľa krajského súdu vnímaná v zmysle ustálenej súdnej praxe v oblasti správneho súdnictva ako nezákonná, pričom podľa názoru krajského súdu má skôr povahu odstránenia väd vo výrokovej časti než jej zmenu podľa § 59 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“) správneho poriadku. Z pojmového hľadiska pod zmenou treba rozumieť stav, keď vo veci, ktorá je predmetom konania, odvolací orgán rozhodne inak, ako orgán prvého stupňa.

Prvostupňový súd poukázal na to, že žalovaná ako orgán konajúci v odvolacom konaní môže konať iba vo vlastnom mene a pokiaľ chce zmeniť prvostupňové rozhodnutie, musí ako odvolací orgán nahradiť rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Žalovaná nemôže ako odvolací orgán konať v mene prvostupňového orgánu, zo žiadneho ustanovenia právneho predpisu nevyplýva právomoc nejakým spôsobom vylepšovať, prípadne upravovať svojím rozhodnutím výrok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktorý považuje za nesprávny, prípadne neúplný.

V prejednáwanej veci ide o postih žalobcu za iný správny delikt, keď výrok rozhodnutia musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne i uvedenie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby skutok nemohol byť zamenený. S poukazom na uvedené dospel krajský súd k záveru, že výrok napadnutého rozhodnutia žalovanej je nezákonný a spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia, a to bez toho, aby sa súd musel zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

2.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhla zmeniť rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaná sa nestotožnila s názorom krajského súdu o tom, že zmena textu výrokovej časti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu mala skôr charakter odstránenia vád vo výrokovej časti rozhodnutia, ako jeho zmenu v zmysle § 59 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“). Naopak, žalovaná mala za to, že v danom prípade sa jednalo o zmenu prvostupňového rozhodnutia, ktorá sa týkala materiálnej stránky veci, a to skutkového stavu, z ktorého správny orgán pri rozhodovaní vychádzal. Prvostupňový správny orgán vo výroku svojho rozhodnutia uviedol, že predmetné porušenie zákona o reklame bolo zistené pri kontrole zameranej na prešetrenie spotrebiteľského podania č. 508. Preskúmaním predmetného rozhodnutia, ako aj k nemu prislúchajúceho spisového materiálu bolo v odvolacom konaní zistené, že podanie, na základe ktorého bola v danom prípade vykonaná kontrola u žalobcu, bolo podané konateľom obchodnej spoločnosti. Uvedený subjekt teda podľa žalovanej, vzhľadom na definíciu spotrebiteľa obsiahnutú či už v zákone č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník alebo v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, nebolo možné považovať za spotrebiteľa. Predmetnú skutočnosť však nebolo možné zistiť z ďalšieho znenia výrokovej časti rozhodnutia ani z jeho odôvodnenia, a teda žalovaná ako odvolací orgán považovala za potrebné uviesť dotknutú časť výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu do súladu so skutočne zisteným skutkovým stavom, nakoľko uvedenú okolnosť neposúdila iba ako zrejmu nesprávnosť. Samotný zákon o reklame síce pri subjekte adresáta reklamy nerozlišuje medzi právnickou osobou a fyzickou osobou, avšak pre podrobné vyrovnanie sa s námietkami žalobcu voči predmetnému rozhodnutiu, ktoré sa týkali aj právnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách týkajúcej sa nevyžiadanej komunikácie bolo nevyhnutné definovať aj postavenie adresáta reklamy a zároveň podávateľa podnetu z hľadiska či sa jedná o fyzickú alebo právnickú osobu. Žalovaná poukázala aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Sž/142/2001 zo dňa 07.11.2001.

Žalovaná ďalej uviedla, že ak by aj uvedené pochybenie prvostupňového správneho orgánu bolo posúdené ako zrejma nesprávnosť, ktorá mohla byť opravená spôsobom podľa

§ 47 ods. 6 správneho poriadku, mala za to, že odstránenie tejto chyby formou zmeny rozhodnutia nemohlo žalobcovi spôsobiť žiadnu ujmu na jeho právach a už vôbec nie zmätočnosť či nepreskúmateľnosť druhostupňového rozhodnutia vo veci. V tejto súvislosti poukázala žalovaná na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžo/208/2010 zo dňa 24.11.2011.

S názorom krajského súdu, že účastník konania musí jednoznačne a určite poznať konečný výsledok konania bez toho, aby musel prácne porovnávať znenie rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov, sa žalovaná nestotožnila, pričom zastáva názor, že z hľadiska plnenia požiadavky jednoznačnosti, určitosti a preskúmateľnosti rozhodnutia je podstatné, aby z výroku druhostupňového rozhodnutia v spojení s jeho odôvodnením (ako aj v spojení so samotným prvostupňovým rozhodnutím) vyplýval jednoznačný záver o tom, aké je konečné rozhodnutie vo veci. Podľa názoru žalovanej, dotknuté rozhodnutie predmetnú požiadavku spĺňa. Žalovaná zároveň poukázala na skutočnosť, že v danom prípade sa jednalo len o vypustenie jedného slova z pomerne stručného výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, a teda porovnanie výrokovej časti rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov ani nemožno označiť za prácne. Žalovaná poukázala na rozsudok sp.zn. 1Sža/54/2011 zo dňa 30.11.2011.

Žalovaná mala teda za to, že pre posúdenie otázky, či rozhodnutie odvolacieho orgánu nesie znaky zmätočnosti či nepreskúmateľnosti, je podstatné určiť, či výrok jeho rozhodnutia (aj v spojitosti s jeho odôvodnením) pripúšťa nejednoznačný výklad, a teda či môže spôsobiť, že účastníkovi konania nebude zrejmé, akým spôsobom správny orgán rozhodol, t.j. aké je konečné rozhodnutie vo veci. Žalovaná vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu, ako aj judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zastáva názor, že žalobou napadnuté rozhodnutie takúto situáciu vyvolať nemohlo, nakoľko jeho výrok jednoznačne vymedzil, ktorej časti výroku prvostupňového správneho orgánu sa vykonanou zmenou dotkol a zároveň výslovne určil, že zvyšné časti rozhodnutia ostávajú bezo zmeny. V danej súvislosti žalovaná tiež dala do pozornosti, že ani samotný žalobca, ako účastník dotknutého správneho konania vo svojej žalobe nezrozumiteľnosť či zmätočnosť výroku rozhodnutia žalovaného nenamietal, naopak, z obsahu samotnej žaloby možno usúdiť, že podstata zmeny prvostupňového rozhodnutia, a teda aj konečné rozhodnutie vo veci boli žalobcovi jasné a zrejmé.

Záverom žalovaná namietala, že z odôvodnenia rozsudku krajského súdu nie je jednoznačne zrejmé, akým spôsobom by mala žalovaná po zrušení jej rozhodnutia a vrátení veci na ďalšie konanie postupovať. Odôvodnenie rozsudku krajského súdu pôsobí nejednoznačne, nakoľko z neho nie je možné bez pochybností určiť, či dôvodom na zrušenie rozhodnutia mala byť skutočnosť, že žalovaná vykonala zmenu prvostupňového rozhodnutia, hoci pochybenie malo podľa názoru krajského súdu len charakter zrejmej nesprávnosti, alebo či týmto dôvodom mala byť skutočnosť, že výrok rozhodnutia žalovanej neobsahoval krajským súdom požadované náležitosti.

3.

Žalobca podal voči rozsudku krajského súdu odvolanie, a to voči výroku o trovách konania, pričom žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu v časti nepriznania náhrady trov súdneho konania vzniknutých titulom právneho zastúpenia úspešnému žalobcovi, keďže mal za to, že rozhodnutie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav.

V dôvodoch odvolania žalobca uviedol, že svoj nárok na náhradu trov konania si riadnym a dostatočným spôsobom uplatnil, a to priamo v žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia. Žalobca žiadal, aby mu boli priznané trovy právneho zastúpenia vo výške 296,44 €, pozostávajúce z dvoch úkonov právnej služby po 139,83 € (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, podanie na súd) + 2 x režijný paušál v sume 8,39 €.

4.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok a opravné uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z administratívneho a súdneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 14.08.2014 bola v prevádzke spoločnosti eZmluva, s.r.o., vykonaná kontrola inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie na Inšpektoráte SOI so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj. Kontrola bola zameraná na dodržiavanie ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa,

zákona č. 147/2001 Z.z. o reklame a zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa. Pri výkone kontroly boli zistené nedostatky, na základe čoho bolo voči žalobcovi začaté správne konanie.

Rozhodnutím č. R/0220/03/2014 zo dňa 15.10.2014 bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 300,- €, a to pre porušenie povinnosti zistené pri prešetrení spotrebiteľského podania č. 508 zo dňa 14.08.2014 v prevádzke žalobcu, konkrétne pre porušenie zákazu šíriť reklamu elektronickou poštou bez predchádzajúceho súhlasu jej užívateľa. Na základe podaného odvolania žalovaná rozhodnutím č. SK/0777/99/2014 zo dňa 08.06.2015 zmenila prvostupňové rozhodnutie č. R/0220/03/2014 zo dňa 15.10.2014 tak, že z časti „pri prešetrení spotrebiteľského podania č. 508“ vypustila slovo „spotrebiteľského“. Ostatná časť výroku, vrátane uloženej sankcie ostala bez zmeny.

Podľa § 47 ods. 6 správneho poriadku, chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Citované ustanovenie § 47 ods. 6 správneho poriadku upravuje situácie, ak sa v písomnom vyhotovení rozhodnutia zistí formálna alebo obsahová chyba. Oprava takýchto chýb sa robí neformálnym spôsobom v texte rozhodnutia a správny orgán o nej nevydáva rozhodnutie. Spravidla sa oprava uskutočňuje tak, že sa nesprávny údaj prečiarkne a uvedie správny údaj. Na konci rozhodnutia sa uvedie, kto a kedy opravu vykonal, pripojí sa podpis a odtlačok pečiatky. Správny poriadok neobsahuje taxatívny výpočet toho, aké chyby sa môžu takýmto spôsobom opraviť, len demonštratívne uvádza, že ide o chyby v písaní, počítaní a iné zrejme nesprávnosti. V zásade platí, že opraviť možno také chyby, ktoré nemajú vplyv na obsah rozhodnutia, nemenia jeho podstatu a zmysel a predovšetkým je zjavné, že k chybe došlo neúmyselne.

Odvolací súd konštatuje, že určité výkladové problémy môže vyvolávať pojem „zrejme nesprávnosť“, ktorý predstavuje tzv. neurčitý právny pojem. Keďže ide o neurčitý právny pojem, právny predpis neurčuje správnomu orgánu, aké skutočnosti má zistiť,

aby zodpovedali tomuto pojmu, pričom toto hodnotenie ponecháva na voľnom uvážení správneho orgánu. Pri interpretácii pojmu „zrejma nesprávnosť“ treba vychádzať zo samotného inštitútu opravy chyby alebo inej zrejmej nesprávnosti. Zmyslom tohto inštitútu je odstrániť zrejme chyby a nesprávnosti, ku ktorým došlo nedopatrením zamestnanca správneho orgánu, ktorý vypracoval písomné vyhotovenie rozhodnutia. Pod pojmom „iná zrejma nesprávnosť rozhodnutia“ potom treba vidieť len formálne nedostatky pri vyhotovení rozhodnutia, nie však vecné nesprávnosti rozhodnutia, opravou ktorých by sa zmenila sama podstata rozhodnutia, jeho zmysel a dopad na účastníkov správneho konania, prípadne na iné subjekty.

Pokiaľ ide o pojem „iná zrejma nesprávnosť“, najvyšší súd judikoval: „O zrejmej nesprávnosti možno hovoriť len vtedy, ak nesprávnosť je z rozsahu celého rozhodnutia zrejma a bez ďalšieho problému zistiteľná. Môže ísť len o zrejme zmyslové rozpory a omyly, ktoré majú charakter skutkový a ich opravou nedôjde k zmene v obsahu a zmysle rozhodnutia“.

„Podľa ustanovenia § 47 ods. 6 zákona o správnom konaní chyby v písaní, počítaní a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania. Použitie tohto ustanovenia však prichádza do úvahy, len ak ide o zrejme chyby a nesprávnosti pri písomnom vyhotovení rozhodnutia, nie teda o obsahové nesprávnosti, opravou ktorých by sa zmenil sám zmysel rozhodnutia“ (31/2007 ZSP).

Výsledkom preskúmania rozhodnutia odvolacím orgánom v správnom konaní je vydanie rozhodnutia, ktorým sa daná vec rieši konečným spôsobom. Ak druhostupňový správny orgán zistí, že rozhodnutie je v rozpore so zákonom alebo je inak nesprávne, odvolaniu vyhovie a rozhodnutie zmení. K zmene rozhodnutia dôjde spravidla vtedy, ak bol skutkový základ zistený správne, ale prvostupňový orgán nesprávne aplikoval hmotnoprávny predpis, prípadne ak rozsah došetrenia nepresahuje možnosti druhostupňového orgánu. Pri zmene rozhodnutia môže ísť buď o čiastočnú zmenu, alebo o úplnú zmenu (v tomto prípade odvolací orgán svojím rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu nahradí svojím rozhodnutím). Pri zmene rozhodnutia môže odvolací orgán zmeniť nielen výrokovú časť, ale aj odôvodnenie, prípadne ich časti.

V zmysle ustálenej judikatúry, „*pod zmenou rozhodnutia treba rozumieť stav, keď vec, ktorá je predmetom konania, odvolací orgán rozhodne inak ako orgán prvého stupňa. Reformačný výrok odvolacieho orgánu sa stáva nezávislým od výroku rozhodnutia prvého stupňa, je novým vyriešením predmetu veci, a to spôsobom, ako vo výroku svojho rozhodnutia uvedie odvolací orgán*“ (R 89/2002).

Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že kľúčovým problémom v prejednávanej veci je ustáliť, či žalovaná postupovala správne, keď zmenila prvostupňové rozhodnutie podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku alebo mala žalovaná postupovať podľa § 47 ods. 6 správneho poriadku a zistený nedostatok opraviť ako zrejmu nesprávnosť, resp. mala žalovaná zvoliť iný postup vo veci.

Prvostupňový súd sa však v napadnutom rozsudku vôbec nezaoberal tým, či správny orgán správne postupoval podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, taktiež sa nezaoberal ustanovením § 47 ods. 6 správneho poriadku. Krajský súd posudzoval napadnuté rozhodnutie žalovanej len z pohľadu nepreskúmateľnosti výroku rozhodnutia.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak:

- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250ja ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie. Inak o odvolaní rozhodne spôsobom podľa § 219 až 221 tohto zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok

a opravné uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p.

Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude rozhodnúť o žalobe, zrealizovať prieskum rozhodnutí správnych orgánov prvého i druhého stupňa, keďže najvyšší súd sa nestotožnil so záverom krajského súdu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného pre nezákonnosť výroku. Pokiaľ ide o krajským súdom vytykanú nepreskúmateľnosť výroku rozhodnutia žalovaného, odvolací súd má za to, že predmetný výrok je dostatočne určitý a zrozumiteľný.

Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu proti výroku o trovách konania, týmto sa odvolací súd nezaoberal, pretože napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil v plnom rozsahu a krajský súd bude o trovách celého súdneho konania rozhodovať opakovane.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis – Správny súdny poriadok. Vzhľadom k tomu, že predmetné odvolacie konanie začalo pred 1. júlom 2016, t.j. pred dňom nadobudnutia účinnosti SSP, dokončilo sa podľa doterajších predpisov.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 7. marca 2017

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková